

Vurma Göğsünden Hüzün Kuşumu

– Zontul · 30 Aralık 2013

Vurma!

Vurma göğsünden hüzün kuşumu..

O çırtıkça kanatlarını

Kopar yürek prangaları..

O çırtıkça kanatlarını

Gözyaşları tutar kollarımı

Kaldırır dünyalık ağırlıklarımı...

Vurma!

Vurma göğsünden hüzün kuşumu

Ruhun semaları özgürleşir

Demlenir geceler buğu buğu..

Dudaklar yanar

Yürek yanar

Öz yanar..

Vurma göğsünden hüzün kuşumu

Elleri kanattır onların

Dokunmazlar/ kirlenmezler

Kanatmazlar

Uçmakla mükellefler...

Vurma göğsünden hüznü kuşumu

Karanlığa yol alır ay/aclarım

Ellerim g/özlerim..

Saçlarımdaki aclarım

Merhemi olur o/

kangren olmuş/

Ayaz yüzlü yaraların

Durağıdır/

en sahipsiz bekleyişlerde ki duaların...

Vurma göğsümdeki hüznü kuşumu

Dokunulmamış yorgunlukları

Elerken en incisiyle!

İri taneli içi boş mutlulukları bırakır

Kalburun üzerinde...

Vurma!

Vurma göğsümdeki hüzün kuşumu

Tutuşmuş aşklara su taşır

Gagasında...

Kayboluşların pusulası o...

Vurma göğsünden hüzün kuşumu!

Dağılırım/toplanırım

Parçalanır/tamamlanırım

Asılırım gâh ay/aklarına

Asılırım gâh kanatlarına

En asi uçurum geçitlerde

Secdelere konarım...

Nilüfer Zontul Aktaş